

พระราชบัญญัติ

โรกระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี

พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยโรกระบาดสัตว์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ

ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดัง

ต่อไปนี้

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ^{๕๕}นี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ^{๕๕}โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^{๕๕}นี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติ^{๕๕}โรคระบาดปศุสัตว์^{๕๕} และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๗๔

(๒) พระราชบัญญัติ^{๕๕}โรคระบาดปศุสัตว์^{๕๕} และสัตว์พาหนะ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๗๘ และ

(๓) พระราชบัญญัติ^{๕๕}โรคระบาดปศุสัตว์^{๕๕} และสัตว์พาหนะ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗

ในกรณีที่มีบทกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับอื่น ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัติ^{๕๕}นี้ ให้ใช้พระราชบัญญัติ^{๕๕}นี้บังคับแทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติ^{๕๕}นี้

“สัตว์” หมายความว่า

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุนัข สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี และให้หมายความรวมถึง^{๕๕}นำเชือกสำหรับผสมพันธุ์สัตว์เหล่านี้ด้วย

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

(๒) สัตว์ปีก จำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และให้
 หมายความรวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ด้วย และ

(๓) สัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของ
 ร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว และยังไม่ได้แปรสภาพเป็นอาหารสุก
 หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูป และให้หมายความรวมถึงงา เขา
 และขน ที่ได้ตัดออกจากสัตว์ขณะมีชีวิต และ ยังไม่ได้ แปร
 สภาพเป็นสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปด้วย

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคริ้นเคอร์เปสต์
 โรคเฮโมรายิกเซพติซีเมีย โรคแอนแทรกซ์ โรคเซอรา โรค
 สารติก โรคมงค่อพิษ โรคปากและเท้าเปื่อย โรคอหิวาต์-
 สุกกร และโรคอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าของ” หมายความรวมถึงผู้ครอบครอง ในกรณีที่
 เกี่ยวกับสัตว์เมื่อไม่ปรากฏเจ้าของ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยง
 และผู้ควบคุมด้วย

“ท่าเข้า” หมายความว่า ที่สำหรับนำสัตว์และซาก
 สัตว์เข้าในราชอาณาจักร

“ท่าออก” หมายความว่า ที่สำหรับนำสัตว์และซาก
 สัตว์ออกนอกราชอาณาจักร

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๔๕๕

“ด้านกักสัตว์” หมายความว่า ที่สำหรับกักสัตว์หรือ
ซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาด

“การค้า” หมายความว่า การค้าในลักษณะคนกลาง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรี
แต่งตั้ง

“सारวัตร” หมายความว่า สारวัตรของกรมปศุสัตว์
หรือผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้ง

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง
เป็นนายทะเบียน

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ของกรม
ปศุสัตว์ หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม
พระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในกรณีเกี่ยว
กับสัตว์ของกระทรวงกลาโหม และส่วนราชการอื่นตามที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ สำหรับสุนัข แมว กระต่าย ถึง ชะนี รวม
ถึงน่าเชื่อสำหรับผสมพันธุ์สัตว์เหล่านี้ และสัตว์ปีกจำพวกนก

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๔๘๕

โก๋ เบ็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับไข่ทำพันธุ์ ให้พระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับเฉพาะการนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร
จักร หรือการอย่างอื่น ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่
นายทะเบียน และสัตวแพทย์ และออกกฎกระทรวงวาง
ระเบียบการขอและการออกใบอนุญาต กำหนดค่าธรรมเนียม
ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นค่าธรรมเนียม
เฉพาะกรณี และกำหนดการอื่นๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราช
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การป้องกันโรคระบาด

มาตรา ๘ ในท้องที่ที่ยังมิได้ประกาศเป็นเขตปลอด
โรคระบาดตามหมวด ๒ หรือในท้องที่ที่ยังมิได้ประกาศเป็น
เขตโรคระบาด เขตสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือเขตโรคระบาด
ชั่วคราว ตามหมวด ๓ ถ้ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรค

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

ระบาด หรือมีสัตว์ป่วยหรือตายโดยปัจจุบันอันไม่อาจคิดเห็น
ได้ว่าป่วยหรือตายโดยเหตุใด หรือในหมู่บ้านเดียวกัน หรือ
ในบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ตั้งแต่สองตัวขึ้นไปป่วยหรือตาย
มีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาห่างกันไม่เกินเจ็ดวัน ให้
เจ้าของแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์
ท้องถิ่นภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์ป่วยหรือตาย

ในกรณีที่สัตว์ป่วยตามวรรคก่อน ให้เจ้าของควบคุม
สัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ภายในบริเวณที่สัตว์อยู่ และห้ามมิให้
เจ้าของหรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น
ในกรณีที่สัตว์ตายตามวรรคก่อน ให้เจ้าของควบคุมซากสัตว์
นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของหรือ
บุคคลอื่นใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหวะ หรือกระทำการอย่างใดแก่
ซากสัตว์นั้น ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์
ไม่อาจมาตรวจซากสัตว์นั้นภายในเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่
เวลาที่สัตว์นั้นตาย ให้เจ้าของฝังซากสัตว์นั้นใต้ระดับผิวดิน
ไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร สำหรับซากสัตว์ใหญ่ให้พูนดิน
กลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ห้าสิบเซนติเมตร อีก
ด้วย

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๔๕๕

มาตรา ๙ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๘ หรือมีเหตุอัน
ควรสงสัยว่าสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ หรือสารวัตร มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้
เจ้าของจัดการดังต่อไปนี้

(๑) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วย หรือสงสัย
ว่าป่วยไว้ในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้

(๒) ให้ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้า
การฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ให้สั่งทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็น
สมควร หรือ

(๓) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือ
เคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วย หรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ในเขต
ในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้

มาตรา ๑๐ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๘ หรือตรวจ
พบ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรค
ระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจเข้าตรวจสัตว์หรือซากสัตว์นั้น
และให้มอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของ จัดการดังต่อไปนี้

(๑) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วย หรือสงสัย
ว่าป่วยไว้ในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือให้
รับการรักษาตามที่เห็นสมควร

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

(๒) ให้ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วน ณ ที่ที่กำหนดให้ ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ ก็ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร

(๓) ให้กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วย หรือสงสัยว่าป่วย หรือตาย ไว้ภายในเขต และตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือให้ได้รับการป้องกันโรคระบาดตามที่เห็นสมควร

(๔) ให้ทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ในกรณีนี้ให้เจ้าของได้รับค่าชดเชยตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของราคาสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรคระบาด เว้นแต่ในกรณีที่เจ้าของได้แจ้งใจกระทำความผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๕) ให้กำจัดเชื้อโรคที่อาหารสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามวิธีการที่กำหนดให้ หรือ

(๖) ให้ทำความสะอาด และทำลายเชื้อโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาดในที่ดิน อาคาร ยานพาหนะ หรือสิ่งของ ตามวิธีการที่กำหนดให้

หมวด ๒

เขตปลอดโรคระบาด

มาตรา ๑๑ เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดโรคระบาดสำหรับสัตว์ชนิดใดในท้องที่ใด ก็ให้มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดท้องที่นั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วน เป็นเขตปลอดโรคระบาด ประกาศนี้ให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย

มาตรา ๑๒ เมื่อได้ประกาศเขตปลอดโรคระบาดตามมาตรา ๑๑ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าไป หรือผ่านเขตนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ ภายในเขตปลอดโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และสารวัตรมีอำนาจตามมาตรา ๙ และให้สัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๘

มาตรา ๑๔ ภายในเขตปลอดโรคระบาด ถ้าปรากฏว่ามีโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือสัตวแพทย์ จะประกาศเขตโรคระบาด เขต

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๔๕๕

สงสัยว่ามีโรคระบาดหรือเขตโรคระบาดชั่วคราว แล้วแต่กรณี
ตามหมวด ๓ ก็ได้

หมวด ๓

เขตโรคระบาด

มาตรา ๑๕ ในเขตท้องที่จังหวัดใด มี หรือสงสัยว่ามี
โรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น มีอำนาจประกาศกำหนด
เขตท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมด หรือแต่บางส่วน เป็นเขตโรค
ระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด แล้วแต่กรณี ประกาศ
นี้ให้ระบุนิตของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย และให้ปิดไว้
ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ บ้านกำนัน บ้านผู้ใหญ่-
บ้าน และที่ชุมนุมชน ภายในเขตนั้น

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่สัตว์แพทย์เห็นว่า โรคระบาดที่
ตรวจพบในท้องที่ของตน หรือท้องที่อื่น ที่ติดต่อกับท้องที่ ของ
ตนจะระบาดออกไป ให้สัตว์แพทย์ มีอำนาจประกาศ เป็น
หนังสือกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราว มีรัศมีไม่เกินห้ากิโล-
เมตรจากที่ที่ตรวจพบโรคระบาดนั้น ประกาศนี้ให้ระบุนิต
ของสัตว์และโรคระบาดไว้ด้วย และให้ปิดไว้ ณ บ้านกำนัน
บ้านผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชน ภายในเขตนั้น และให้ใช้
บังคับได้สามสิบวันนับแต่วันประกาศ

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

มาตรา ๑๗ เมื่อได้มีประกาศกำหนดเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดตามมาตรา ๑๕ หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๑๖ แล้ว ห้ามมิให้ ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ภายในเขตนั้น หรือเคลื่อน ย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ เข้าในหรือออกนอกเขตนั้น เว้นแต่ ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตว์แพทย์

มาตรา ๑๘ ภายในเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามี โรคระบาดตามมาตรา ๑๕ หรือเขตโรคระบาดชั่วคราวตาม มาตรา ๑๖ ให้สัตว์แพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๑๐ และให้มี อำนาจดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) ออกประกาศ หรือสั่งเป็นหนังสือให้บรรดาเจ้าของ แฉ่งจำนวนสัตว์บางชนิด และถ้าเห็นสมควรจะให้นำสัตว์นั้น มาให้ได้รับการตรวจ หรือป้องกันโรคระบาด ก็ได้

(๒) สั่งให้เจ้าของสัตว์ที่ได้ผ่านการตรวจ หรือป้องกัน โรคระบาดแล้วนำสัตว์นั้นมาประทับเครื่องหมายที่ตัวสัตว์ หรือ

(๓) สั่งกักขังพาหนะที่บรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อ ตรวจโรคระบาด และถ้าเห็นสมควรจะส่งกักสัตว์หรือซากสัตว์ นั้นเพื่อคุมไว้สังเกตตามความจำเป็น ก็ได้

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๑๕ ภายในเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาดตามมาตรา ๑๕ หรือเขตโรคระบาดชั่วคราว ตามมาตรา ๑๖ ถ้ามีสัตว์ป่วย หรือตาย ให้เจ้าของแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ภายในเวลาสี่ปสองชั่วโมง นับแต่เวลาที่สัตว์ป่วย หรือตาย และให้นำความในมาตรา ๘ บรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ในเขตท้องที่จังหวัดใด ซึ่งได้ประกาศเป็นเขตโรคระบาด หรือเขตสงสัยว่ามีโรคระบาด ถ้าปรากฏว่าโรคระบาดนั้นได้สงบลงหรือปรากฏว่าไม่มีโรคระบาดโดยเด็ดขาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดถอนประกาศเช่นนั้นเสีย

หมวด ๔

การควบคุมการค้าสัตว์และซากสัตว์

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้บุคคลใดทำการค้า ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือทำการค้าซากสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๔๘๕

มาตรา ๒๒ ใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์ หรือใบอนุญาตให้ทำการค้าซากสัตว์ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม แห่งปีต่อไป

มาตรา ๒๓ ผู้ทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้ทำการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ผ่าฝันท่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้สัตว์แพทยมอานาจยัดใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์ หรือใบอนุญาตให้ทำการค้าซากสัตว์ไว้เพื่อเสนอนายทะเบียน ถ้านายทะเบียนเห็นสมควรจะสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้

ผู้ถูกยึดพักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี หรือผู้ทรงรัฐมนตรีมอบหมายภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ถูกยึด พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือผู้ทรงรัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นที่สุด

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๒๕ ถ้ามีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของ บ้วย หรือตายในที่ดินของบุคคลใด ให้เจ้าของที่ดินนั้นมอบหน้าที่ปฏิบัติการ

เล่ม ๑๓ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

ตามพระราชบัญญัติเช่นเดียวกับเจ้าของสัตว์นั้น และเมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง เจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้

มาตรา ๒๖ ถ้ามีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของ บ้วยหรือตาย โดยโรคระบาดในที่สาธารณะหรือที่ดินที่ไม่ปรากฏเจ้าของ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์มีอำนาจกักสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไว้ ณ ที่ที่เห็นสมควรภายในบริเวณที่นั้นได้ สำหรับซากสัตว์นั้นเมื่อเห็นสมควรจะฝังเสียก็ได้ ในกรณีจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่หลาย สัตวแพทย์จะทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ หรือฝังซากสัตว์นั้นภายในบริเวณที่นั้นก็ได้

เมื่อปรากฏเจ้าของในภายหลัง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้

มาตรา ๒๗ สำหรับสัตว์ที่เจ้าของนำไปมา หรือขนส่ง โดยยานพาหนะ หากปรากฏว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจส่งกักสัตว์นั้นไว้ ณ ที่ที่เห็นสมควรตามความจำเป็นได้ และให้เจ้าของที่ดินนั้นให้ความสะดวกตามสมควร

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๔๕๕

ค่าใช้จ่ายในการนี้ให้เจ้าของสัตว์เป็นผู้ออก

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้บุคคลใดขูดซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้ว ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็น หนังสือจากสัตวแพทย์

มาตรา ๒๙ เมื่อปรากฏว่ามีโรคระบาด หรือพาหะของ โรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือพาหะ ของโรคระบาดในยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่อื่นใด ให้ สัตวแพทย์มีอำนาจเรียกตรวจยานพาหนะ หรือเข้าไปใน อาคาร หรือสถานที่นั้น และให้เจ้าของยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่นั้น ให้ความสะดวกแก่สัตวแพทย์ตามสมควร

การเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ตามวรรคก่อน ให้ กระทำไต่ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจา-
นุเบกษา

(๑) กำหนดท่าเข้าและท่าออก

(๒) ห้ามการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์จากท้องที่ภายนอกราชอาณาจักร ในกรณีปรากฏ ว่า ท้องที่นั้น มี หรือสงสัยว่ามีโรคระบาด และ

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

(๓) วางระเบียบการยึด ทำลาย หรือส่งกลับขงสัตว์ หรือซากสัตว์ โดยไม่มีค่าชดใช้ในกรณี

ก. นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือ

ข. นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ เมื่อสัตว์นั้นเป็นโรคระบาด หรือสัตว์ หรือซากสัตว์นั้นเป็นพาหะของโรคระบาดในขณะนั้น หรือภายหลังนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักร

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้บุคคลใดนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ขงสัตว์ หรือซากสัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย จะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตก็ได้

การนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ขงสัตว์ หรือซากสัตว์ตามมาตรานี้ให้นำเข้า นำออก หรือนำผ่านท่าเข้า หรือท่าออก แล้วแต่กรณี เว้นแต่อธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย จะสั่งเป็นอย่างอื่น

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

มาตรา ๓๒ ผู้ใดนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ช้างสัตว์ หรือซากสัตว์ ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

- (๑) แต่งตั้งสัตวแพทย์เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
- (๒) กำหนดด่านกักสัตว์และสถานขนส่งสัตว์ และ
- (๓) วางระเบียบการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด

มาตรา ๓๔ ผู้ใดนำช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือซากสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ไปยังท้องที่ต่างจังหวัด ต้องได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคก่อน สัตวแพทย์จะกำหนดเงื่อนไขตามที่จำเป็นไว้ในใบอนุญาต เกี่ยวกับการใช้เส้นทางและยานพาหนะในการนำสัตว์ไปและสถานขนส่งสัตว์ และการผ่านด่านกักสัตว์ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดก็ได้

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

ความในวรรคก่อน มิให้ใช้บังคับแก่การนำสัตว์ไปเลี้ยง
หรือใช้งานชั่วคราว

มาตรา ๓๕ ผู้ใดนำสัตว์ผ่านด่านกักสัตว์ ต้องปฏิบัติตาม
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๖ ผู้ใดส่งสัตว์ หรือ ซากสัตว์ ไปจำหน่าย
ต่างประเทศ ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บเฉพาะค่าที่พักรักษา
หรือซากสัตว์ที่ส่งไปต่างประเทศ ให้กันไว้เป็นทุนเพื่อใช้จ่าย
ในการควบคุมการส่งสัตว์หรือซากสัตว์ไปจำหน่ายต่างประเทศ
เป็นจำนวนร้อยละห้าสิบของเงินที่เก็บได้ทั้งสิ้น เหลือเท่าใด
ให้นำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน

มาตรา ๓๘ ให้สภารัตน มีอำนาจจับกุม ผู้กระทำความผิดต่อ
บทแห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้ม็อำนาจยึดสัตว์และซาก
สัตว์ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เพื่อ
ส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป ตามกฎหมายว่าด้วยวิธี
พิจารณาความอาญา

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๔๘๕

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตร ตามมาตรา ๘ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือเจ้าของยานพาหนะ อาคาร หรือสถานที่ ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่สัตว์แพทย์ ตามสมควรตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืน คำสั่งสัตว์แพทย์ ตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๘ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

ในกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรการ ๘ วรรคหนึ่ง ต้อง
ระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๕

ในกรณีไม่ปฏิบัติตามมาตรการ ๘ วรรคสอง หรือ
ฝ่าฝืนคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรตามมาตรา ๕ ต้อง
ระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐

ในกรณี ฝ่าฝืนคำสั่งสัตวแพทย์ตามมาตรา ๑๐ หรือ
มาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๑

มาตรา ๔๔ เจ้าของที่ดินผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่
ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสอง-
ร้อยบาท

มาตรา ๔๕ เจ้าของที่ดินผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความ
สะดวกตามสมควรตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าร้อยบาท

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา
๓๐ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน
สองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรค
สาม หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา
๓๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ
ไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๔๘๘

มาตรา ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ หรือ
มาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับ
ไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง หรือ
ฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ วรรค
สอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดใช้เครื่องหมายปลอมหรือแปลงประทับ
ที่ตัวสัตว์ เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเครื่องหมายรอยประทับที่
ตัวสัตว์ เพื่อให้เข้าใจว่า เป็นเครื่องหมายของเจ้าพนักงาน
หรือทำลาย หรือแก้ไขเครื่องหมายใด ๆ ที่เจ้าพนักงานทำไว้
แก่ซากสัตว์หรือภาชนะ หวังส่งห่อหุ้มซากสัตว์ ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

๑๐๘๔

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๔๘๕

อัตรากาธรรมเนียม

ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ
๑	๑. ใบอนุญาตให้นำสัตว์เข้า ในราชอาณาจักร ช้าง เชือกละ ม้า โค กระบือ ลา ล่อ ตัวละ แพะ แกะ สุกร สุนัข ลิง ชะนี ตัวละ แมว กระจ่าง ตัวละ สัตว์ปีก ตัวละ สัตว์ชนิดอื่น ตัวละ	๒๕๐ ๒๕ ๑๕ ๑๐ ๕ ๕๐	
๒	๒. ใบอนุญาตให้นำสัตว์ออก นอกราชอาณาจักร ช้าง เชือกละ ม้า โค กระบือ ลา ล่อ ตัวละ	๒,๐๐๐ ๕๐	

๑๐๘๕

เล่ม ๑๓ ตอนที่ ๑๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๔๘๕

ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ
๓	แพะ แกะ สุกร สุนัข		
	ถึง ๒๕	๒๕	
	แมว กระท่าย	๑๐	
	สัตว์ชนิดอื่น	๑๕๐	
	ใบอนุญาตให้นำสัตว์ผ่าน		
	ราชอาณาจักร		
	ข้าง	๒๐๐	
	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ	๒๐	
	แพะ แกะ สุกร สุนัข		
	ถึง ๑๐	๑๐	
แมว กระท่าย	๕		
สัตว์ชนิดอื่น	๕๐		

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ
๔	ใบอนุญาตให้นำซากสัตว์ เข้าในราชอาณาจักร กิโลกรัมละ	๕	
๕	ใบอนุญาตให้นำซาก สัตว์ออกนอกราช อาณาจักร กิโลกรัมละ	๑	เศษของ ๑ กิโลกรัม ต่ แต่ ๕๐๐ กรัม ขึ้นไป คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้า ไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัด ทิ้ง
๖	ใบอนุญาตให้นำซาก สัตว์ผ่านราชอาณาจักร กิโลกรัมละ	๑	
๗	ใบอนุญาตให้ทำการค้า ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ และสุกร (๑) ส่งต่างประเทศ ฉบับละ	๘๐๐	

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ
๘	(๒) ทวีราชอาณาจักร ฉบับละ	๒๐๐	
	(๓) ภายในจังหวัด ฉบับละ	๒๕	
	ใบอนุญาตให้ทำการค้า ซากสัตว์		
๙	(๑) ต่างประเทศ ฉบับละ	๒๐๐	
	(๒) ทวีราชอาณาจักร ฉบับละ	๕๐	
	(๓) ภายในจังหวัด ฉบับละ	๑๐	
	ใบแทน ใบอนุญาตให้ ทำการค้าสัตว์ หรือ ใบอนุญาตให้ทำการ ค้าซากสัตว์ ฉบับละ	๑๐	
๑๐	ค่าทำลายเชื้อโรคผ่าน ด่านกักสัตว์	ตัวละ	๕
๑๑	ค่าที่פקสัตว์ที่ส่งไป ต่างประเทศ		
	โค กระบือ	ตัวละ	๕๐
	สุกร	ตัวละ	๓๐
	แพะ แกะ	ตัวละ	๒๐

๑๐๘๘

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ
๑๒	ค่าที่พักซากสัตว์ที่ส่งไป ต่างประเทศ ซากโค กระบือ สุกร กิโลกรัมละ แพะ แกะ กิโลกรัมละ	๒ ๑	} เศษของ ๑ กิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัม ขึ้นไป คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้า ไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ตัด ทิ้ง

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติโรคระบาดปกติ และ ด้ควัพหนะ เท้าที่ ไซ่อยู่ในเวดอัน มีหลายฉบับด้วยกัน ไม่สะดวก แก่การปฏิบัติงาน ของ เจ้าหน้าที่ และ เป็นการยากแก่ราษฎรที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย จึงเห็นสมควรรวบรวมไว้ในฉบับเดียวกันให้เหมาะสมและสอดคล้องแก่เหตุการณ์และ วัฒนากการของประเทศในปัจจุบัน